

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седнице мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-umpk@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 17. фебруар 2012. године

Предмет бр. 52/10

Небојша КОШАНИН

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 17. фебруара 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 31. марта 2010. године и уписана је 8. априла 2010. године.
2. Дана 9. новембра 2011. године, Комисија је затражила од жалиоца да достави додатне информације. Дана 22. новембра 2011. године, Комисија је примила тражену документацију.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

3. Жалилац је бивши становник Косова са тренутним пребивалиштем на територији Србије. Он наводи да је јуна 1999. године био приморан да напусти своје радно место у јавном предузећу „Аеродром Приштина“ из безбедносних разлога. Жалилац такође тврди да је део стана који поседује био узурпиран од стране Аеродрома Приштина и изнајмљен члану особља Уједињених нација од фебруара 2000. до фебруара 2002. године, за шта он није примио надокнаду.
4. Дана 2. фебруара 2006. године, жалилац је поднео захтев Косовској повереничкој агенцији у којем је тражио надокнаду за неисплаћене плате и надокнаду за новац који је Аеродром Приштина наводно прикупио изнајмљујући његов стан.
5. Дана 5. јуна 2006. године, а наводно и у неколико наврата пре тога, жалилац је поднео захтев Аеродрому Приштина у којем је тражио дозволу да се врати на посао. Дана 12. септембра 2006. године, генерални директор Аеродрома Приштина одбио је жалиочев захтев.

III. ЖАЛБА

6. Жалилац се жали на чињеницу да му од отпуштања није дозвољено да се врати на посао, нити је примио икакву накнаду финансијске или било које друге врсте. Он се такође жали на то што није добио надокнаду за то што му је имовина била узурпирана и накнадно издата.

IV. ПРАВО

7. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

Отпуштање са посла

8. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над „жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права“.
9. Комисија сматра да је отпуштање са посла био тренутни чин из кога не проистиче било каква могућа континуирана ситуација (видети случај *Новокмет*, предмет Саветодавне комисије за људска права, бр. 51/10, одлука од 13. априла 2011. године § 6).
10. Комисија напомиње да се отпуштање жалиоца наводно догодило у јуну 1999. године.

11. Следи да овај део жалбе лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.

Имовинска питања

12. У вези са захтевом који се тиче имовинских питања, Комисија напомиње да жалилац није показао да се претходно обратио релевантним судовима по том питању или било ком другом телу које би могло бити надлежно са решавањем таквих предмета.

13. Комисија стога сматра да у погледу овог наведеног кршења права, жалилац није исцрпео све расположиве правне лекове, како налаже члан 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући